

[Ole Bjørn Kraft.]

grad knyttet til den videre udvikling af hjemmeværnets tilrettelæggelse af dets opgaver, dets våbenudstyr, dets samarbejde med forsvarrets forskellige led.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige et par ord om civilforsvaret. Det vil nemlig komme til at spille en meget betydelig rolle også ved løsningen af de militære opgaver, fordi civilforsvarets indflydelse eller manglende positive indflydelse på befolkningens moral kan komme til at få en helt bestemmende betydning. Jeg må desværre sige, at det er mit indtryk, at udviklingen af civilforsvaret skrider meget langsomt fremad, skønt loven forlængst er vedtaget, og på ingen måde er tilfredsstillende i øjeblikket. Jeg vil meget bede forsvarsministeren om at overbringe den henstilling til den højtærede indenrigsminister og til regeringen i det hele taget, at der bliver gjort, hvad der står i vor magt for den hurtigst mulige udvikling og træning og øvelse af civilforsvaret; thi det er meget påkrævet og nødvendigt; måske vil det blive nødvendigt at overveje at finde midler til et nøjere samarbejde mellem civilforsvaret og militæret, mellem hjemmeværnet og civilforsvarets kvinder og mænd; det bør overvejes, om civilforsvaret ikke bør repræsenteres i forsvarsstaben.

Vi må huske, at den krig, vi eventuelt kommer ud i, er en totalitær krig, hvor alle, hvor hele folket har en opgave at løse. Jeg har allerede sagt, at flyvevåbnets indsats er en forudsætning for, at forsvaret overhovedet kan komme til at virke. Det nødvendiggør, at der træffes særlige beredskabsforanstaltninger til beskyttelse af flyvepladser. Jeg tror, at de foranstaltninger, som man på dette område har truffet i Norge, her kan danne et forbillede.

Lad mig endelig tilsidst i disse korte betragtninger om beredskabet, der aldeles ikke er fyldestgørende eller omtaler alt, der kunne og burde omtales, sige, at i dette beredskab, som også skal være et beredskab imod kup, må indgå både lovgivning vedrørende femte kolonne-virksomhed og praktiske foranstaltninger til at bekæmpe den. Det er blevet et meget væsentligt led i et moderne forsvar at have denne side af sagen i orden, og jeg håber derfor, at den højtærede justitsminister meget hurtigt i denne rigsdagssamling vil være i stand til at forelægge folkettinget et forslag på dette område i overensstemmelse med det store forarbejde, som et folketingsudvalg allerede har udført. Vi havde ærlig talt ventet, at der fra regeringens side på et meget tidligere tidspunkt i denne samling havde foreligget et for-

slag om dette område, men jeg har forstået, at det er trukket noget ud på grund af justitsministerskiftet. Jeg synes ikke, at medlemmerne af denne rigsdag kan gå fra hinanden, før dette spørgsmål har fundet en saglig og forsvarlig løsning ved en vedtagelse her og i det andet høje ting.

Det er en meget vigtig side af forsvarrets opbygning, vi løser ved dette forslags gennemførelse, men alligevel står stadig det væsentlige tilbage.

Dette er grundlaget, forudsætningen, indgangen, det første store, betydningsfulde skridt. Men tilbage står beslutningen om de enkelte værnsgrenes størrelsesforhold, væbning, uddannelse, personelproblemer og meget andet. Det er meget vigtigt, at disse problemer løses så hurtigt som muligt, og jeg deler forsvarsministerens håb og ønske om, at vi allerede til efteråret kan blive stillet overfor forslag her i salen. Jeg tror, jeg har lov til at sige, at man fra alle sider vil være villig til i sommerens løb at arbejde så energisk som muligt derpå.

At dette sker, er betydningsfuldt for selve forsvarrets skyld, men det er også et hensyn, som vi har pligt at vise de befalingsmænd, som nu gennem så lang tid under så vanskelige forhold har ydet deres indsats til forsvarets genopbygning efter kapitulationen. De har virkelig nu et billigt krav på at få at vide, hvor de står, hvorledes deres fremtid kommer til at forme sig, og det kan de ikke få noget bestemt at vide om, før også størrelsesforholdene er blevet nærmere bestemt; og de har et krav på at få bragt til afslutning de for hele deres tilværelse så vanskelige vilkår, under hvilke de hidtil har arbejdet, og som har rejst så mange store menneskelige problemer for dem.

Et middel dertil ville være, om Bornholms region, eller jeg vil hellere kalde det Bornholms værn, snarest bliver etableret og får tildelt sine befalingsmænd, så den stadige omflytning kan ophøre.

Ingen er vel i tvivl om, at løsningen af Danmarks forsvarsopgaver under vore forpligtelser under Atlantpagten vil stille krav til det danske folk, men disse krav, også de økonomiske, som vi heller ikke må være blinde for kan blive meget betydelige, vil kunne løses, uden at det af den grund bliver nødvendigt at svække det, man kalder den indre front, ved at give afkald på de sociale foranstaltninger. I øjeblikket andrager de militære udgifter 15,2 pct. af de samlede udgifter, de sociale udgifter andrager 40,8 pct. af de samlede udgifter eller henholdsvis 323 mill. kr. til forsvarsudgifter mod 870 mill. kr. til sociale udgifter. Talen om, at